

der har Privilegium paa at lave Grundlovsforslag. Det er meget muligt, at det Forslag, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har skrevet, er noget slemt Tøjeri; men paa den anden Side er det heller ikke umuligt, at han, naar man lader ham i Fred, ved fortsat Øvelse kan drive det til noget, der er bedre. Jeg har dog paa Følelsen, at han ved denne Lejlighed har gjort sit Bedste, og naar det er Tilfældet, synes jeg, man skal respektere ham for det. Der kunde maaske være Grund til at minde om det berømte Opslag, som i Nevadas flotte Dage fandtes i adskillige Beværtningslokaler: Skyd ikke paa Pianisten, han gør det saa godt, han kan. I det hele taget tror jeg, at man har set noget fejl paa det ærede Medlem. Der er dem, der tror, at den Grundlovspolitik, han nu er slaaet ind paa, er et Bevis for, at Temperaturen i hans Følelse overfor det radikale Ministerium befinder sig i betænkelig Nærhed af Frysepunktet. Jeg er aldeles ikke enig deri. Jeg tror tværtimod, at det, der er gaaet for sig, beviser det modsatte. For at blive ved de senere Tiders Begivenheder maa det dog siges at være en næsten overstrømmende Kærlighed til det radikale Venstre og en af denne ophøjede Følelse dikteret næsten fabelagtig Ihærdighed, hvormed det ærede Medlem i Sommer under Ministerkrisen lagde sig i Selen for Dannelsen af et radikalt Ministerium. Der var ganske vist dem, der sagde, at hans Optræden skulde ses i Belysning af, at han for enhver Pris vilde af med Ministeriet Berntsen. Man skal dog ikke tro alt, hvad Folk siger. Paa den anden Side kan det maaske ikke nægtes, at det just ikke saa meget var et radikalt Ministerium som et radikalt-socialistisk Ministerium, det ærede Medlem havde tænkt sig. Men hvad saa? Saa længe det ærede Medlem ligesom ved den Lejlighed omfatter det radikale Venstre og Socialdemokratiet med lige stor Kærlighed, er der virkelig ingen Grund til at gøre Ophævelser i den Retning. Saa meget mindre, som jeg føler mig overbevist om, at begge to Partier i Fremtiden ogsaa nok skal faa Kærligheden at føle i lige høj Grad.

Men det er jo ikke nok med, at det ærede Medlem havde saa stor Del i det radikale Ministeriums Dannelse. Han antager sig stadig dette Ministerium med en stor og ægte Følelse. Man siger, at det ærede Medlem vil være loyal overfor det radikale Ministerium. Ja, det tror Pokker. Som om det ikke netop var det ærede Medlems Specialitet at være loyal overfor

ethvert Ministerium, han ikke selv sidder i. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) kan tale af Erfaring om den Ting. Naar man derfor indskrænker sig til at sige, at det ærede Medlem vil være loyal overfor det radikale Ministerium, er det ikke nok. Han vil være mere end det. Han vil være en Ven af Ministeriet. Han vil være en oprigtig Ven, han vil være et Forsyn for Ministeriet, et Forsyn, som med fast Haand vil lede Ministeriet ad den eneste rette Vej. Nu er der dem, der vil spørge: Ja, men er det ærede Medlem nu ogsaa den rette Mand til det Stykke Arbejde. Ja, det tror jeg, han er. Erfaren Mand er god at gæste. Det ærede Medlem kender den rette demokratiske Vej, han har vandret ad den mange Gange. Det er rigtignok længe siden. Paa den anden Side kender han de Faldgruber, der ligger til højre for Vejen. Han har været i dem alle sammen, og det er ikke saa grumme længe siden. Hvem skulde bedre end han være i Stand til at vise Ministeriet den rette Kurs lige ud ad Landevejen, ikke for langt til venstre og ikke for langt til højre, navnlig ikke for langt til højre.

Som den oprigtige Ven af det radikale Ministerium, det ærede Medlem er, maa han derfor nære en vis Ængstelse for, hvorledes det nu skal gaa det radikale Ministerium i Grundlovssagen. Naturligvis maa man forudsætte, at det ærede Medlem fra Ringkøbing har anset den nuværende Konseilspræsident for en bedre Fører i den Sag end det ærede Medlem fra Assens, siden han var saa ivrig efter at faa den sidste ombyttet med den første. Men den Omstændighed er ikke udelukket, at han dog alligevel kun betragter den nuværende Konseilspræsident som den næstbedste, og at det blot er hans Beskedenhed, der har forbudt ham i rette Tid og paa rette Sted at henlede Opmærksomheden paa den Mand, der efter hans Mening sidder inde med alle de fremragende Egenskaber, der gerne skulde findes forenede i den Statsmand, i hvis Haand dette for Land og Folk saa store og vigtige Grundlovsforslag lægges. Nu blev det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der blev Konseilspræsident, og de Betæneligheder, der selvfølgelig havde været ganske overflødige, hvis det var blevet den i det ærede Medlem fra Ringkøbings egne Øjne mest egnede Mand, der havde faaet Grundlovssagen betroet, melder sig nu med voksende Styrke. Ja, dette kan nok give Anledning til forskellige Betæneligheder, men en Trøst i al denne Bedrøve-